

oli, tot queda com pa sucat amb oli, ja m'enteneu.

Ara, la «destitució» del senyor Bassas de Catalunya Ràdio. Quin estat amb més intervencionisme s'ha vist que l'antiga URRS? Doncs si Catalunya gaudís d'estat propi i independent, sens dubte ara faríem pòdium. No hi afegeixo res més, canviaré de dial.

Les paraules del Felip Puig aixequen polseguera? No vull pensar què passaria a França si tinguessin un president que parlés *patuès*, o si a Madrid governés un president que tingués accent gallec, però a Espanya ja tenen el tema del castellà molt ben resolt.

Jo penso que molts catalans ja comencem a trobar a faltar en Jordi i la Marta, i això que el ball tot just acaba de començar, no ens enganyem, que si avui governa un socialista a casa nostra és per una cadira i un cotxe oficial; res, tot plegat, un plat de lleties o 30 monedes de plata, com diuen els Evangelis; qui vulgui entendre-ho, que ho entengui. Amb tot el meu suport al senyor Bassas i al que ha fet pel país, gràcies. / JOAQUIM DURAN. La Bisbal d'Empordà.

La «crosta» nacionalista

● Això ve de les paraules del socialista Ferran, que va dir quelcom sobre la *crosta* nacionalista. Em vull referir al pa: el pa, com tots sabem, conté crosta i molla; doncs podríem dir que la crosta és el que protegeix la molla, i jo hi afegeixo que si la molla es mulla amb